Eftersänd fri premielista
Spar Edra kuponger
The Royal Crown Soap (Prov. Librarian Dec. 19 Winnipeg)
654 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP

ARG. (YEAR) 27. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 8 MAJ 1919. LÖSNUMMER 5 CENTS. No. 19

Italien får Fiume 2 år efter freden

De italienska fredsdelegaterna återvända till Paris efter överenskommelse om Fiume

Belgien är missnöjt

Fredsfördraget skulle som i går, onsdag, överlämnas till de tyska fredsdelegaterna

I pressläggningsögonblicket meddelas, att fredsfördraget överlämnades till de tyska fredsdelegaterna kl. 3.17 i går eftermiddag. Fredsvillkoren äro synnerligen stränga och förödmjukande för Tyskland. De beröva Tyskland den största delen av dess här och flotta, de kräva väldiga skadeersättningar; bl. a. skola alla allierade fartyg, som sänkts, ersättas ton för ton. De innesluta stora landavträdelser. Elsass-Lothringen skall bl. a. återlämnas till Frankrike. Danmark kommer även att vinna landområden på fredsfördraget. Som ett helt kunna villkoren betraktas som det hårdaste tänkbara, och de synas, åtminstone nu, såsom helt enkelt omöjliga. Om de antagas och kunna genomföras, skola de kanske hålla Tyskland i ett fruktansvärt ekonomiskt slaveri för flere generationer. Möjligen komma de att återverka i Tyskland i form av bolsjevism. Vi skola i nästa nummer närmare redogöra för fredsvillkoren.

Den italienska krisen synes vara över, och Italien har vunnit en diplomatisk seger. Enligt meddelande från Paris i måndags, har fredskonferensen kommit till en överenskommelse med den italienska regeringen angående Fiume. Enligt denna överenskommelse skall Fiume förbli en självständig hamn under två år, varefter det skall tillfalla Italien.

Primärministrar Orlando och utrikesminister Sonnino avreste i måndags från Rom till Paris för att åter deltaga i fredskongressens förhandlingar.

Svenska pressen om president Wilsons hållning i Fiumefrågan

Stockholmstidningarna Aftontidningen, Aftonbladet, Stockholms-Tidningen, Stockholms Dagblad och Svenska Dagbladet hava samtliga innehållit artiklar där ett gillande av president Wilsons hållning i Fiumefrågan uttalas. De svenska tidningarna anse att hans hållning står i stäng överensstämmelse med de fjorton punkterna.

Belgien missnöjt

Belgien uttalade förra veckan missnöje med det kommande fördraget. Det ansåg de finansiella arrangementen icke tillfredsställande för Belgien. Fredskongressen stod sålunda åter inför en kris, helst som det öppet uttalades den åsikten, att den belgiska regeringen skulle vägra att underteckna fredsfördraget. I måndags kom emellertid underrättelsen, att den belgiska regeringen i statsråd kvällen förut beslutat underteckna fördraget.

Den japanska frågan avgjord

Från Paris meddelades officiellt i onsdags kväll f. v. att allå de forna tyska koncessionerna i Kiao-chau skola utan inskränkningar överföras till Japan, som för sin del åtager sig att inom ett år återgiva Kina full suveränitet över Shantung-halvön och endast för sin del bibehålla ekonomiska privilegier. Japanska trupper skola snarast möjligt dragas tillbaka och hela transaktionen stå under nationernas förbunds kontroll. Uppgörelsen betecknas som en stor seger för den japanska diplomatin. Sedan såväl Japans som Kinas framställningar i frågan hade hörts beslöto de "tre stora" att bevilja Japans fordringar. Ännu återstår förstås att höra, vad Italien har att i frågan säga.

Tyskarna möta de allierade

I torsdags eftermiddag hölls i Versailles ett möte mellan de tyska fredsdelegaterna och de allierades, varvid man å ömse sidor överlämnade sina kreditiv. Mötet varade endast fem minuter. Den tyske utrikesministern, greve von Brockdorff-Rantzau, var tydligen överväldigad av rörelse. Det var tydligen den bittraste stunden i hans liv. Han var så rörd, att han knappast kunde tala och endast med svårighet kunde han lämna salen och gå till sin automobil, då mötet var slut.

Fredsfördraget överlämnas

Fredskonferensen avslutade i tisdags sitt arbete, så långt Tyskland beträffade, och vid en hemlig session överlämnades fördraget till alla de al-

(Forts. å sid. 5.)

De neutrala och Nation. Förbund

Den nybildade League of Free Nations synes vara mycket aktiv. Dess "editorial secretary", f. chefen för Skandinaviska byrån, Edwin Björkman, höll den 12 april på hotell Commodore i New York ett mycket uppmärksammat tal inför medlemmar av sällskapet. Ämnet för talet var "De neutrala staterna och nationernas förbund", och ur detsamma lämnas nedan, så långt utrymmet medger, några utdrag:

Som föregående talare framhöll att han ej talade för Holland, vill jag först och främst påpeka att jag ej talar för de tre skandinaviska länderna.

Dessa nationer ha satt sin förtroende till nationernas förbund långt innan vi började tala allvarligt därom. Det har varit en av de saker som gått såsom en röd tråd genom alla deras diskussioner om framtiden. Det har varit en av de saker vilka de sett framför sig som utopia, och vi veta att ingenting i världen är angenämare än när en av våra utopier plötsligt synes bli förverkligad.

I olikhet med Holland gynna ej dessa nationer maktjämvikten. De ha i hundratals år haft att göra med maktjämvikten, och de veta vad den innebär. De veta att denna jämvikt innebär att de små nationerna komma mellan hammaren och städet och att den ej kan innebära något annat. De vilja ha ett nationernas förbund. De vilja ha ett nationernas förbund grundat på presidentens fjorton punkter. De ha på senare tiden blivit litet oroade, men de ha ej givit upp hoppet. Det är vissa saker jag särskilt vill framhålla, nämligen följderna av att länderna ifråga måste bo tillsamman med Ryssland och Tyskland. Och det måste ihågkommas att Tyskland utom österrike har omkring sextiofem miljoner invånare, medan Rysslands befolkning beräknas till omkring två hundra miljoner.

För någon tid sedan utsågs en gemensam kommission för de tre skandinaviska länderna i syfte att utarbeta ett skandinaviskt förslag till nationernas förbund. De kunde ej vänta att få allt vad de ville. I det stora hela ha de mera i stadgarne till nationernas förbund än de kunde vänta. Men det är vissa saker, som de fortfarande vilja ha genomdrivna. Deras första fråga var: Huru många nationer erfordras för att möjliggöra nationernas förbund? Svaret avgavs enhälligt av de nio representanterna, nämligen: Det gör intet till saken, om de äro tio eller femtio, men om en av de s. k. stormakterna uteslutes, blir förbundet ändamålslöst, om ej skadligt. De anse nämligen att om Ryssland eller Tyskland uteslutes, måste detta ovillkorligen ha till följd att ett annat förbund bildas, och då komma de tre länderna som förut mellan hammaren och städet.

Utlänningar skola drivas ur Canada

Veteranorganisationer kräva, att "aliens" deporteras och deras egendom konfiskeras

Uppvakta Hon. T. C. Norris

Immigration av doukhobor, hutteriter och mennoniter till Canada är förbjuden

Den kloka (!) agitationen mot Canadas utlänningar är nu i full gång. Det är huvudsakligen veteranorganisationerna, som gå i teten för denna agitation.

En deputation bestående av 300 medlemmar av G. W. V. föreningen i Winnipeg marscherade i torsdags kväll till parlamentsbyggnaden för att på detta demonstrativa sätt uppvakta Manitobas premiärminister och lägga den, för dem så viktiga sak, framför honom. Deputationens talmän, påpekade att det i Winnipeg ensamt finnes 24,000 "aliens" och yrkade kraftigt på att dessa deporteras och att deras penningar och egendom konfiskeras på när 75 dollars per person. De konfiskerade penningarna och egendomen skulle användas till förmån för fallna soldaters änkor och barn.

Premiärminister T. C. Norris framhöll, att provinsen icke ägde auktoritet att genomföra deras fordran, men lovade att på det kraftigaste framlägga deras fordran inför dominion guvernmentet. Hr Norris telegraferade genast till Ottawa och framlade för t. f. premiärminister White veteranernas begäran samt yrkade att något göres för att undvika möjliga svårigheter från veteranernas sida.

Immigrationsförbud mot vissa sekter

I torsdags eftermiddag undertecknade generalguvernören i Ottawa en order-in-council, som förbjuder immigration till Canada av doukhobor, hutteriter och mennoniter från och med den 2 maj tills vidare. Denna regeringsförordning antogs under den existerande Immigration Act. I förordningen heter det:

"Till följd av förhållanden, som resulterat från kriget, förefinnes utöver Canada och speciellt i västern en vitt spridd känsla, att åtgärder böra vidtagas för att förebygga immigration till Canada av alla personer, som kunna betraktas som icke-önskvärd på grund av deras egendomliga vanor, levnadssätt och metoder att innehava egendom, varigenom de troligen icke lätt kunna bli assimelerade eller upptaga de plikter och det ansvar, som äro förenade med canadensiskt medborgarskap."

Mennoniter protestera

Sju mennonitbiskopar från olika delar av västra Canada anlände i måndags till Ottawa och konfererade med immigrationsminister Calder. De uppgåvo, att de enligt överenskommelse med dominionregeringen erhållit vissa eftergifter i undervisningskoncessioner, men att provinslagarna icke tillåto dem annat än att sända sina barn till de offentliga skolorna. Mr Calder kunde emellertid icke trösta dem, utan framhöll, att det tillkommer varje provins att besluta i dylika saker.

DEMOLERING PÅ ÅLAND

Hälsas med glädje av befolkningen

Presstelegram från Stockholm berättar om demoleringen av befästningarne på Åland av svenska och finska trupper. De förra ha redan sprängt flere fästningsverk och kanonställningar och deras arbete utföres systematiskt. Det säges att många på Åland gråto av glädje, när de första smällarne vittnade om att demoleringen äntligen blivit en verklighet. Hela Mariehamn var på benen tidigt en morgon för att hälsa de svenska trupperna välkomna, och rorande scener förekommo, när folket följde soldaterna på deras tolv mils marsch till Finström. Längs vägarne vid grindarne och i fönster, varhelst det fans folk, viftades med näsdukar. Flaggstänger, som stått nakna i många år under föregående ockuperingar, hade den blågula flaggan hissad i topp. När de svenska soldaterna anlände till sin bestämmelseort, tävlade böndorna om att få mottaga dem i sina hem, de första soldater som medfört fred i stället för krig.

SAMMANSVÄRJNING?

Ett meddelande från Stockholm den 2 maj visste berätta, att en av ryska bolsjeviker igångsatt sammansvärjning att starta revolution i Sverige upptäckts. Man hade påträffat stora förråd av eldvapen, som undangömts av radikalerna, hette det. Flere kända röd-socialister hade häktats, och man fortsatte sökandet efter vapen, i det att man kände sig övertygad om, att man ännu ej fått reda på alla.

RIKSFÖRESTÅNDAREN TALAR

Enligt meddelanden i svenska tidningar, vidare befordrat till statsdepartementet i Washington, uttryckte finske riksföreståndaren i ett tal till den nya ministären vid dess första statsråd sin förhoppning om stormakternas erkännande av Finlands självständighet inom den närmaste framtiden. Likaledes förkunnades att regeringen ämnade tillfredsställa de nationella anspråken hos både de svenskoch finsktalande grupperna på likställighetens grund.

I SKOTTLINIEN

För Svenska Canada-Tidningen av O. S. NELSON.

Jag nämnde för någon tid sedan, i ett brev till S. S. T., att de reaktionäres sätt att kvarhålla den makt och de privilegier, de tillskansat sig, är att splittra; att fostra hat, misstroende och avund mellan de olika folkklasserna, och under senare tiden har en skamlös kampanj igångsatts för att så misstroendets och splittringens frö mellan arbetare och farmare. De, som äro sysselsatta med denna smutsiga kampanj, dölja sig ofta under en skenhelig täckmantel, posera att vara farmarnas vänner.

Helt nyligen har Grain Growers Guide avslöjat en sådan ulv i fårakläder, nämligen "Farm and Ranch Review", en månadsskrift som utgives i Calgary, Alta., och som har utseendet av att vara en oskyldig farmtidskrift. För någon tid sedan gjorde den ett lömskt försök att skada Grain Growers Guide, genom att misskreditera den hos dess annonsörer. Grain Growers Guide företog då en undersökning angående Farm and Ranch Review, och den fann att de som stodo bakom denna tidning, icke voro farmare eller sådana som voro intresserade i farmarnes sak, utan representanter av de stora intressena. Tre av direktörerna hade intressen i C. P. R.. För att visa det sätt, varpå de söka så misstroende mellan farmare och arbetare, vill jag här nedan i svensk form återgiva en artikel ur F. R. R. för den 5 april:

"Många av vårt folk ha fått en smärtsam överraskning genom det sätt de organiserade arbetarna tagit fördel av de abnorma och onaturliga förhållanden, vilka följde vapenvilans undertecknande. I stället för att ha fröjdas över att autokratien blivit slagen och demokratien säkerställd, ha de vid många tillfällen tagit fördel av förhållandena för att genom strejker lamslå de industrier, som, trots höga daglöner, krigsskatt och många andra hinder kämpa för att komma på en fredsbasis.

Varje man borde först och främst vara en god medborgare, utan hänsyn till hans andra affiationer. Det är vad farmarne äro. De begärde inga speciella privilegier under kriget. Och nu begära de endast en chance att hjälpa till och få landet på en fredsbasis.

Dessa äro tider när mäns karaktärer provas. Klasser och organisationer, som kunna draga fördel av rådande förhållanden att fria sig själviska syften, äro icke värdiga vårt förtroende, och den dag randas snart när de måste avlägga räkenskap.

Om det finnes någon klass (förutom de privilegierade) som erhöllo speciella favörer under kriget var det onekligen de organiserade arbetarna. Deras löner voro betydligt höjda, och deras arbetsdag förkortad. Privata

(Forts. å sid. 5.)

EN KOMPLOTT

Finska regeringen har kommit i besittning av bevis för tysk och bolsjevikisk komplott att störta densamma, säger ett telegram från Hälsingfors och tillägger att tyske konsuln i Viborg, Bartelle, blivit utvisad ur landet.

DEMENTI

Ett rykte att även Finland och Island skulle representeras vid nordiska ministermötet i Stockholm förnekades i ett meddelande till statsdepartementet i Washington häromdagen, som förkunnade att endast Sverige, Norge och Danmark skulle representeras vid mötet.

FRÅN FÅNGENSKAPEN

Till Odense anlände häromdagen 320 slesvigare, som varit franska krigsfångar. De rönte ett entusiastiskt mottagande av närmare 20,000 personer. Prof. Verrier, som åtföljde fångarne och överlämnade dem till de danska myndigheterna, uttryckte förhoppningen att Slesvig snart skulle förenas med Danmark.

ORSAKEN TILL FRAMGÅNGARNA?

Från Stockholm meddelades den 4 maj: Den stora framgång, som socialistpartiet gjorde i de kommunala valen, som hölos i Sverige i år, tillskrives av några svenskar det faktum, att partiet uppgivit sin förra förbudsplattform och numer är i favör av moderat bruk av öl och brännvin. Detta är även det konservativa partiets politik.

NORDISKT SAMARBETE

I ett telegram omtalas att vid nästa skandinaviska ministerkonferens Finland och Island skola bli representerade, såväl som Sverige, Norge och Danmark. Detta innebär tydligen att de båda förstnämnda länderna upptagits i skandinaviska blocket, ett förhållande, som är av stor betydelse för samtliga de nämnda ländernas framtida politik.

SOCIALISTERNA VINNA

Enligt ett telegram från Stockholm den 4 maj skulle socialisterna i de nyligen hållna kommunalvalen i Sverige ha vunnit ganska stor terräng. Därnäst i ordningen kommo de konservativa, varemot liberalerna gjort kännbara förluster. I Stockholm hade socialisterna invalt 55 kandidater, de konservativa 35 och liberalerna 15. Förhållandet i röstsiffran där var följande: 72,000, 45,000 och 20,000.

Många bombattentat upptäckas i U.S.

Okända attentatsmän söka mörda ett antal framstående personer i Förenta Staterna

Blod flyter 1 maj

Även i Paris förekommo majoroligheter, tydligen provocerade av regeringen

I mitten av förliden vecka upptäcktes i Förenta Staterna ett antal bombattentat, som satte polisen i rörelse lite varstans.

På postkontoret i New York fann man på onsdagen 16 stycken paket, innehållande helvetsmaskiner, detta som ett tillägg till sex andra dylika pjäser, som man kort förut anträffat. De sexton senast funna bomberna voro, liksom för övrigt även de andra, adresserade till framstående män, omfattande domare, kabinettmedlemmar, m. fl. De sex personer, som förut mottagit sådana bomber voro: borgmästare Ole Hansön i Seattle, Wash.; senator Thomas Hardwick av Georgia; kongressman John L. Burnett av Alabama; federalkomarе K. M. Landis i Chicago, samt distriktadvokat Charles M. Fickert och hans biträde Edward M. Cunha i San Francisco.

Ingen av dessa män blev skadad av bomberna, men senator Hardwicks maka och jungfru erhöllo allvarsamma skador, då de öppnade paketet. Alla paketen innehöllo samma slags maskiner, inställda att explodera vid öppnandet, samt voro sända i form av provpaket från New Yorkfirman "Gimbel Brothers", som dock ingenting hade med saken att göra.

De paket, som anträffades i New Yorks postkontor, upptäcktes av en postexpeditör, sedan denne läst i tidningarna om attentatet mot senator Hardwick. Alla adresser voro maskinskrivna. Stilen och ett par smärre misstag ledde myndigheterna att tro, att avsändningen verkställts av en utlänning.

Enligt de upplysningar, som man först hade att tillgå, var det tydligt att tillverkarna av bomberna hoppats att döda varenda en, som på ett mera framträdande sätt varit invecklade i domfällandet och deporteringen av medlemmar av I. W. W. Det var ej endast tjänstemän i immigrationsbyrån, som voro dödsmärkta, utan även upphovsmän till det lagförslag, som skulle ha inställt immigrationen för ett år, vilket steg skulle ha gjort det svårt för ryska radikaler och liknande utlänningar att vinna inträde i detta land.

De personer, till vilka bomber adresserats men ej levereats, voro följande: William W. Wood, president för American Woolen Co. i Boston; generaladvokaten A. Mitchell Palmer i Washington; immigrationskommissionären Frederick C. Howe i New York; immigrationskommissionären Anthony Caminetti i Washington; arbetsminister W. B. Wilson i Washington; Wm. H. Lamar, postverket i Washington; W. H. Finck, justitiedepartementet i New York; generalpostmästare A. S. Burleson i Washington; borgmästare J. F. Hylan i New York; poliskommissionär Richard Enright i New York; John D. Rockefeller i Tarrytown, N. Y.; generaladvokat William I. Schafter i Harrisburg, Pa., samt J. P. Morgan i New York.

I Salt Lake City påträffade man den 2 maj ett antal bomber, adresserade till senator King och Frank K. Nebeker, allmän åklagare i målen med I. W. W.-isterna i Chicago m. fl.

Senator Lee Overman i Salisbury, N. C., hade föregående dag även fått sig en dylik present. Man var emellertid på sin vakt och ingen skada skedde.

Rådhuset i Brownsville, Pa., ramponerades illa av en exploderande bomb på morgonen den 2 dennes. Åtta fångar i det i byggnadens bottenvåning befintliga stadshäktet framdrogos ur spillrorna i det närmaste oskadade.

Majoroligheter i Förenta Staterna

Som väntat var utbröto oroligheter den 1 maj på olika platser i landet, men de togo dock ej den omfattning, som man möjligen fruktat. På det hela taget voro demonstrationerna och tumulten blott av mindre omfång.

I Cleveland, Ohio, dödades en ej identifierad man, 11 poliser blevo sårade och 100 andra personer mer eller mindre illa tilltygade. Skott avlossades i Public Square, där mer än 20,000 samlats för en majdagsdemonstration som protest mot domarna över Eugene V. Debs och Thomas J. Mooney. Bråket började, då löjtnant H. S. Bergen, som tjänstgjort vid 88:e divisionen i Frankrike, fordrade, att flera soldater på plattformen bland socialisterna antingen skulle avtaga sina uniformer eller de röda flaggor, de buro på sina bröst. Då de vägrade att göra det, sprang Bergen och en annan officer upp på plattformen samt började slita de röda flaggorna från soldaternas bröst, vilket blev signalen till ett allmänt tumult. Flera skott avskötos, men beriden polis med hjälp av soldater lyckades skingra massan.

I Chicago lyckades polisen med hjälp av regnet lugna de upprörda sinnena samt att lägga beslag på de röda flaggorna. Ett tjugutal personer anhöllos. Tjänstemän för det nyligen bildade arbetarpartiet sammankallade ett möte samt fällde det utlåtandet, att försök gjorts att misstänkliggöra de radikala arbetarna genom att påbörda dem den i dagarna upptäckta komplotten att döda ett antal regeringstjänstemän och andra framstående medborgare medelst bomber, som sänts genom postverket. Denna beskyllning sades vara ett "trick", utfört av legohjon från Wall Street. Vid ett möte å I. W. W. huvudkvarter angreps president Wilson och segerlånet. Regeringsagenter voro närvarande, men inga häktningar vidtogos.

Majdagens firande i New York kom till sin klimax vid ett massmöte i Madison Square Garden, där man antog resolutioner förordande fyra allmänna strejker — tre av fem dagars varaktighet och den fjarde av obestämd längd, så vida ej Thomas J. Mooney och Warren K. Billings frigåvos eller beviljades ny rättegång före den 4 juli.

Slagsmål följde på flera majdags-

(Forts. å sid. 5.)

Fortfarande censur på utl. tidningar

Det var med en viss glädje vi förra veckan läste följande telegram i Manitoba Free Press:

"Ottawa, Ont., den 30 april 1919. — Presscensuren under ledning av presscensorn upphör i dag. Föreskrifterna i War Mesures Act och orders-in-council och regler antagna under denna lag äro fortfarande gällande, men ansvaret för att tillse, att de efterlevas skall vila på utgivare, importörer, distributörer och personer, som ha anstötliga (objectionable) saker i sin ägo. Alla publikationer, som förbjudits av censuren, skola fortfarande vara förbjudna i Canada. Regeringsförordningen angående olagliga föreningar återkallades för några veckor sedan. Regeringsförordningen angående anstötlig litteratur amenderades samtidigt. Tidningar tryckta på fiendespråk, nämligen tyska, ungerska, bulgariska och turkiska äro emellertid fortfarande förbjudna att publiceras och spridas i Canada."

Glädjen blev dock icke långvarig, ty några dagar därefter erhöllo vi underrättelse, att publikationer tryckta på annat språk än engelska och franska, alltså även svenska, fortfarande stå under censur. Huru länge detta kommer att ske, veta vi icke ännu.

FINNAR I PETROGRAD

Finska röda garden behärska Petrograd.

Enligt ett telegram från London i måndags behärska nu röda finska garden situationen i Petrograd. De ha arresterat medlemmar av danska Röda korset i Petrograd, och de uppgivas ha för avsikt att marschera mot de finska vita garderna.

Belägringstillstånd förklarades i söndags i Petrograd.

NYA STIPENDIER

Ett meddelande från American Scandinavian Foundation i New York den 4 dennes tillkännagiver etablerandet av tio nya stipendier för unga amerikanska studenter med vetenskapliga ämnen som fack, att fullborda sina studier vid universiteten eller de tekniska skolorna i Sverige. Medel härtill ha donerats av för saken intresserade amerikaner. Likaledes har i Sverige donerats medel för sändande av tio svenska studerande till Amerika för att där fullborda sina studier. Kandidaterna måste i båda fallen vara graduenter från tekniska skolor eller colleges. Sökande till dessa stipendier här i landet måste före den 1 juni därom hänvända sig till American Scandinavian Foundation, 25 West 45th Street, New York, City.

Ungern hårt ansatt från alla sidor

Rumäniska o. czecho-slovakiska trupper avancera mot ungrarna, som måste retirera

Kommunism enda hoppet

Bajerska regeringstrupper taga München från kommunisterna, som fortsätta striden

Ett telegram från Berlin i torsdags uppgav, att den ungerska kommunistregeringen blivit störtad. Detta meddelande synes emellertid av senare underrättelser från Ungern vara förhastat. Ännu synes kommunistregeringen vara vid makten.

Den största faran för denna regering är tydligen icke inifrån, utan utifrån. Rumäniska och czecho-slovakiska trupper fortsätta nämligen att avancera mot Budapest. Den ungerska regeringen har erbjudit rumänierna o. czecho-slovakerna territorieavträdelser om de upphöra med fientligheterna. Detta anbud har emellertid avslagits. Och följden har blivit, att den ungerske utrikesminist Bela Kun uppmanat folket att strida till det yttersta för att uppehålla proletariatets diktatur. Han tror, att ententen endast för en kort tid skall undertrycka bolsjevismen, och att Ungern har nog med folk och material för att skaffa Ungern en respektabel fred.

De ungerska trupperna ha emellertid måst draga sig tillbaka inför övermakten, och de rumäniska trupperna ha intagit staden Arad, 145 mil sydost om Budapest, och ha besatt Czap-bron vid floden Theiss, norr om Arad.

Kommunism enda hopp

"Kommunismen är det enda logiska resultatet av ententens politik mot Ungern, och kanske det är den enda ekonomiska lösningen, som återstår oss under nuvarande förhållanden. Och dock äro de allierade förvånade, att vi blivit bolsjeviker", sade greve Karolyi, vilken grundade den första ungerska republiken, men sedan överlämnade den till proletariatet, i en intervju förra veckan. Han ansåg, att kommunismen var det enda hoppet för det ungerska folket, om det ej skall svälta ihjäl. Greve Karolyi var förut Ungerns rikaste man. Han ägnar sig nu åt författarskap för att icke svälta ihjäl.

München tages från de röda

Bajerska regeringstrupper togo i torsdags morse, München från kommunisterna, enligt meddelande från Paris. Kommunisterna göra emellertid motstånd i flere delar av staden, och striden fortsätter mellan dem och regeringens trupper.

FINLAND ERKÄNNES

I brittiska underhuset meddelades i tisdags, att den brittiska regeringen nu erkänner Finlands oavhängighet och den finska de facto regeringen.

VÄDJAR TILL LINDHAGEN

En av de i Amerika för sammansvärjning mot regeringen under krigstiden dömda tre svenska socialisterna Karl Altheon från Stockholm, har i brev till borgmästare Lindhagen i Stockholm bett denne söka utverka ändring i straffen till deras förmån, exempelvis på fredskongressen samt genom de olika arbetareorganisationerna i Skandinavien, meddelas det i hitkommen post. Altheon har, som bekant, domts till 20 års straffarbete och hans två kamrater, Ragnar Johanson från Stockholm och Sigfrid Stenberg från Dalarne, till vardera 10 års straffarbete.

TYSKLAND MÅSTE UNDERTECKNA FREDSFÖRDRAGET. - MAX. HARDEN

För att rädda sig själv från undergång måste Tyskland underteckna vilka fredsvillkor som helst, som bjudas det av de allierade, sade Die Zukunfts i Berlin redaktör Maximiliam Harden i en intervju den 1 maj med United Press.

Herr Harden uttryckte emellertid den farhågan, att den propaganda, som den tyska regeringen redan fört, skall påverka folket, så att det vägrar att ratificera fördraget, även om delegaterna slutligen skulle vara villiga att antaga det. Ehuru Harden själv är radikal, uttalade han fruktan för kommunism just nu. Han trodde emellertid, att Tyskland blir kommunistiskt, om fredsfördraget icke undertecknas.

"De tyska fredsdelegaterna äro de värsta, som möjligen kunde väljas", sade Harden. "Herr Schuecking är den enda pacifisten bland dem, och även han satt i den jury, som nyligen rättfärdigade mordet på kapten Fryatt.

Delegaterna ha gjort sin position svårare genom att påverka folket genom pressen att opponera sig mot de allierades fredsvillkor. Det är tvivelaktigt, om en folkomröstning nu skulle resultera i antagandet av fredsfördraget, då tidningspressen bedrager folket mera än under kriget.

Samma tyskar, som fördömde de fjorton punkterna såsom för hårda och omöjliga, då de först offentliggjordes, hålla nu avsiktligt på att vrida på dem för att göra dem lätta. De fjorton punkterna äro icke lätta. De äro hårda. Jag sade det tyska folket, när de först offentliggjordes, att de voro de bästa vi kunde få, och att vi gjorde bast i att antaga dem. Pressen ropar nu om brott mot de fjorton punkterna, emedan fredsvillkoren äro hårda.

Om fredsfördraget icke accepteras, skall regeringen kasta Tyskland i nya och förfärliga lidanden. Tyskland behöver livsmedel och kredit, men mer än detta behöver det världens goda vilja och sympati. De tyska delegaterna övertyga icke genom sitt uppträdande världen, att Tyskland blivit reformerat. Om president Wilson icke längre kan kämpa för den rättvisa behandlingen av Tyskland, emedan Tyskland icke förtjänar rättvisa, kommer den tyska regeringen att falla. Jag skulle anse det vara en katastrof. Icke emedan jag är motståndare till teorien om kommunism — jag är en radikal själv — men emedan jag tror, att den nuvarande tidpunkten icke är tiden för förändring i den sociala ordningen. Det är t. ex. oklokt att, då en patient ligger mitt i en svår operation, börja lära honom dansa. Detta är Tysklands tragiska ställning.

Jag fruktar det värsta, om de tyska delegaterna bråka och bluffa — då hela vår framtid beror på, om vi kunna genom öppenhet och ärlighet ändra världens fientlighet till sympati."

ENGELSKA KANALENS TUNNEL-JÄTTEFÖRSLAG PÅ DAGORDNINGEN

Skall ett århundrades dröm bliva verklighet? Skall England efter 100 års väntan bliva förenat med fastlandet genom en tunnel, vars dimensioner tyckas hämtade ur Jules Vernes fantasi? Detta är en fråga, som för närvarande står på den engelska såväl som på den franska regeringens dagordning.

Sedan den moderna byggnadstekniкens tre mästerverk, Suezkanalen, Panamakanalen och fördämningen vid Assuan, blivit fullbordade efter som det syntes fullständigt oöverstigliga hinder, återstår ett fjärde byggnadsprojekt, som i fråga om jättelika dimensioner ej behöver stå tillbaka för något av de tre föregående. Detta förslag tyckes nu stå inför sitt realiserande.

Tunnelförslagets historia

Förslaget att bygga denna tunnel är, som ovan nämnts, ingalunda nytt. Flera gånger ha koncessioner lämnats åt bolag, vilka skulle anlägga tunneln, men de ha alltid blivit återtagna. En gång kom man till och med så långt att en tiondedel av sträckan blev anlagd, men av militära skäl blev arbetet avbrutet. De engelska militärerna ha alltid ställt sig fientliga till planen. De framhålla, att om en fiende kan, om blott endast för en kort tid, bemäktiga sig tunnelns båda ändpunkter, kan en invasionsarmé på några timmar framföras genom den. Trots de försiktighetsåtgärder, som åtföljt varje förslag, ha de aldrig gått in på något av dem. Man har föreslagit, att tunneln skulle avslutas med vladukter, vilka i händelse av krig med lätthet kunde raseras, och apparater, med vilka man kunde fylla tunneln med vatten eller giftiga gaser, men dessa säkerhetsåtgärder ha ej ansetts betryggande.

Förslagets upphovsman torde vara den franske ingeniören Mathieu. Denne föreslog Napoleon år 1802, kort efter freden i Amiens, att anlägga en stenlagd tunnel, i vilken man skulle färdas efter hästar och som skulle vara upplyst av oljelampor. På några ställen skulle ventilationsrör leda upp till vattenytan. Mitt i kanalen, på Varnebanken, där djupet endast är 15 meter, skulle en internationell stad anläggas.

Denna plan kom inte till utförande, men den upptogs av den franske militäringeniören Thomé de Gamond. Denne nedlade ett oerhört arbete på planens realiserande. Han ägnade en stor del av sitt liv och hela sin förmögenhet åt grundläggande undersökningar, och med okuvlig energi företog han själv talrika dykningar på ända till 70 meters djup för att studera bottnens beskaffenhet. När hans undersökningar voro fullbordade vände han sig med sin plan till Napoleon III. Han lyckades även intressera drottning Victoria för företaget. Regeringarna godkände förslaget och flera bolag bildades för att sätta planen

(Forts. å sid. 5.)